Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 126 (1376) ♦ Четвер, 11 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

МИР МАЄ БУТИ НАДІЙНИМ, БЕЗПЕКА – РІВНОЮ, ПОЛІТИКА – ПЕРЕДБАЧУВАНОЮ

Позавчора з п'ятої щорічної сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ, що відбулася в Стокгольмі, повернулася делегація Верховної Ради України на чолі з Олександром Морозом.

На цьому представницькому форумі (ОБСЄ об'єднує 55 країн Європи і світу) делегація ВР України була однією з найактивніших. До Стокгольмської декларації прийнято 12 пропозицій (поправок) від України. І це не рахуючи тих, які делегація ВР подавала разом з делегаціями від інших парламентів. Прозвучав і був з розумінням зустрінутий виступ у Стокгольмі Голови Верховної Ради України. Чи не найважливіша ідея цього виступу — створення в регіоні ОБСЄ без'ядерних зон — підтримана в основному документі даної сесії, Стокгольмській декларації.

Подаємо повний текст виступу Голови ВР України у Стокгольмі. Репортаж про візит парламентської делегації нашої держави — у наступному номері.

Виступ глави делегації України, Голови Верховної Ради України Олександра Мороза на пленарному засіданні 5-ї сесії Парламентської Асамблеї ОБСЄ, присвяченому обговоренню моделі загальноєвропейської безпеки для XXI століття

(Стокгольм, 8 липня 1996 року)

Шановний пане Голово,
Шановні колеги!

Із задоволенням виступаю перед вами як глава парламенту, що тиждень тому прийняв нову Конституцію суверенної демократичної держави. У нас був ще один привід осмислити перспективу, подумати про долю України. Ця доля немислима благополучною без надійного миру та співробітництва в Європі.

Усвідомлюючи таким чином зацікавленість України у стабільності, доходжу висновку, що нам безумовно *треба* займатися *локальними проблемами*, та ще *більше* дбати про створення *такої* системи правил, *таких механізмів*, за яких, наприклад, вибори в будь-якій країні могли бути тільки демократичними, преса вільною, проблеми в середині країн та між ними розв'язувалися без насилля.

Проте, нам здається, багато хто ще недооцінює можливостей міжпарламентських інститутів та національних *законодавчих* органів влади в питаннях створення архітектури безпеки. Необхідно *активізувати* наші зусилля в цьому напрямі. Погоджуючись з виступами багатьох учасників асамблеї, нам видається винятково важливою *підготовка вагомого документа* Парламентської Асамблеї ОБСЄ з питань моделі загальної і всеохоплюючої безпеки для Європи наступного століття. Ставлення України до цього завдання відбито в офіційному документі, поширеному на Віденських переговорах ОБСЄ — *«Вклад України в дискусію щодо моделі загальної і всеохоплюючої безпеки для Європи XXI століття»*. Підходи України полягають ось у чому.

(Закінчення на 2-й стор.).

НАРОД ГУДЕ, ЩО ГРИВНЯ ГРЯДЕ

І, схоже, цього разу гуде недаремно, адже нині постерігаються всі ознаки підготовки до грошової реформи. Зокрема, уряд декларує своє бажання найближчим часом сплатити борги по зарплаті, ведуться активні переговори з Міжнародним валютним фондом та Світовим банком про надання Україні стабілізаційного фонду, який має скласти близько 1,5 мільярда доларів. Крім того, досить сприятлива макроекономічна ситуація — валютний курс як ніколи стабільний, а інфляція як ніколи низька. Втім, ситуація може кардинально змінитися, якщо буде виплачено всі борги по зарплаті, а це, за деякими оцінками, близько 300 трильйонів карбованців.

(Закінчення на 6-й стор.).

Парламентська хроніка

«Завдання уряду — негайно взятися за буденну чорнову роботу»

Ранкове засідання 10 липня

Головною подією сьогоднішнього сесійного дня, безперечно, було призначення Прем'єр-міністра України.

Президент України представив Павла Лазаренка.

Павло Іванович виклав перед депутатами своє бачення основних напрямів діяльності уряду в нинішніх надзвичайно складних соціально-економічних умовах. Серед основних болячок, які треба подолати насамперед для виведення економіки на новий рівень, Павло Лазаренко назвав подальший спад виробництва, зниження життєвого рівня населення, кризу неплатежів, негативні процеси в бюджетній сфері і т. д. Звідси і програмні дії майбутнього уряду.

(Закінчення на 2-й стор.).

Шлях до каси — через страйк

Міністерство фінансів України виділило кошти на погашення заборгованості по зарплаті будівельникам Чорнобильської АЕС, які страйкують, повідомив в інтерв'ю агентству «Інтерфакс-Україна» заступник начальника управління капітального будівництва Держкоматома Леонід Костюк. За його словами, гроші буде переведено на розрахунковий рахунок УБ ЧАЕС найближчим часом.

За станом на 9 липня кількість голодуючих і страйкарів становила 129 чоловік. Будівельникам не виплачено майже 30 мільярдів карбованців.

Зустрічі Президента

Двосторонні економічні відносини були у центрі зустрічі Президента України Леоніда Кучми з першим заступником Прем'єр-міністра Республіки Казахстан Нігматжаном Ісінгаріном, який знаходиться у Києві з робочим візитом.

Обидві сторони висловили стурбованість значним скороченням торговельно-економічних зв'язків між Україною і Казахстаном. Президент України зазначив, що необхідно задіяти усі канали, які існують між двома країнами для активізації торговельно-економічних зв'язків.

***

Для Індонезії Україна буде надійним партнером, заявив Президент України Леонід Кучма в розмові з міністром оборони і безпеки Республіки Індонезія Еді Судраджатом. Українська держава, сказав він, зацікавлена в співробітництві з далекою острівною державою в усіх напрямах.

Президент України та індонезійський міністр обговорили низку проблем розвитку українсько-індонезійського співробітництва. Леонід Кучма передав запрошення Президентові Сухарто відвідати Україну.

Укрінформ.

Урожай-96

Очікується недобір зерна

За попередніми даними цього року в господарствах суспільного сектора України посіяно зернових і зернобобових культур 12,7 млн. гектарів. Проте за несприятливих погодних умов (засухи, злив, градобою) у весняно-літній період загинуло близько 500 тисяч гектарів і площа до збирання зернових становить 12,3 млн. гектарів, або 94 відсотки прогнозу.

Особливо велике зменшення площ до збирання зернових у господарствах Одеської області — 87 тис. га (10%), Херсонської — 83 тис. га (13%) і Запорізької — 150 тис. га (22%).

У нинішньому році розвиток зернових культур відбувається з випередженням звичайних термінів на 1 — 1,5 тижні, протягом травня і червня в Україні утримувалася у більшості районів спекотна погода.

За цих причин та через пізнє відновлення весняної вегетації озимі хліба в ряді районів низькорослі (50—60 см), пошкоджені від злив і граду, в пригніченому стані в більшості областей посіви ячменю. Спостерігається швидке наростання вегетативної маси бур'янів, велика кількість шкідників, ураження хворобами.

За даними валовий збір зернових культур по всіх категоріях господарств очікується 30,9 млн. тонн, по суспільному сектору — 27,7 млн. тонн, що на 9,3 млн. тонн менше за прогноз і на 4,6 млн. тонн менше ніж торік. За прогнозом найбільше недобирають господарства південних областей — 5,2 млн. тонн. Серед господарств зони лісостепу значний недобір очікується в Полтавській, Хмельницькій і Вінницькій, а на Поліссі — у Чернігівській та Житомирській областях.

Мир має бути надійним, безпека — рівною, політика — передбачуваною

(Початок на 1-й стор.).

В основу нової моделі безпеки має бути покладено *створення єдиного європейського простору*, вільного від розмежувальних ліній і блокового протистояння. Україна підтримує *ідею розроблення нової, політично зобов'язуючої платформи безпеки*, документа, куди входили б також уже прийняті в рамках ОБСЄ норми та зобов'язання. *Нова модель має грунтуватися на таких базових засадах, як неподільність безпеки, її всеохоплюючий, багатомірний характер, необхідність тісної взаємодії держав і міжнародних інститутів у сфері безпеки.* Жодна з держав не повинна зміцнювати свою безпеку за рахунок безпеки інших. **Жодна держава, організація або угруповання не може мати якусь переважну відповідальність за підтримку миру в регіоні ОБСЄ, або розглядати якусь частину регіону як сферу свого особливого впливу.**

На наше глибоке переконання, нова модель загальноєвропейської безпеки не може створюватися, а тим більше функціонувати без рівноправної участі всіх країн Європи, **без активної участі всіх європейських і трансатлантичних організацій та структур.** Але саме ОБСЄ — найуніверсальніша організація, вона має відігравати провідну роль у формуванні загальноєвропейського простору безпеки.

Ми надаємо особливого значення процесу створення в регіоні ОБСЄ без'ядерних зон. Своє місце в цьому процесі вже посіла Україна, яка вперше в історії людства добровільно відмовилася від ядерної зброї.

Принцип неподільності безпеки передбачає створення однакових умов її забезпечення для кожної держави. Водночас, **існування на континенті блоків та угруповань ставить нейтральні та позаблокові держави, такі як Україна, в залежне становище.** *Україна пропонує передбачити у створюваній моделі можливість надання державам, що потребують цього, додаткових гарантій безпеки.* Вони, зокрема, могли б здійснюватись у формі угоди між провідними європейськими і трансатлантичними організаціями — учасницями системи загальноєвропейської безпеки, з одного боку, і державою, якій надають гарантії, з другого.

Надання таких гарантій, до того ж, буде одним із чинників *невідтворення* блокового протистояння, чому, на мій погляд, не сприяє розширення НАТО.

Розробка нової моделі всеохоплюючої безпеки вельми складний, багатоплановий і тривалий процес, що потребує координації наших зусиль.

Доцільно, мабуть, передбачити **проведення спеціальної міжінституційної конференції з проблем європейської безпеки.** Наша делегація внесла відповідну пропозицію. Її проведення в столиці України — Києві — підкреслило б увагу країн ОБСЄ до участі молодих демократій Центральної і Східної Європи в загальноєвропейському процесі, послужило б визнанням зусиль і вагомого внеску України на шляху до без'ядерного миру, сприяло б створенню в цьому регіоні спеціалізованих інститутів і штаб-квартир авторитетних міжнародних організацій. Така конференція, на наш погляд, могла б стати етапом формування нової архітектури загальноєвропейської безпеки.

Від нас залежить можливість виведення міжнародних відносин на якісно новий рівень, суть якого можна висловити формулою: **«Мир має бути надійним, безпека — рівною, політика — передбачуваною».** Тільки за таких умов кожна людина почуватиметься вільною.

Парламентська хроніка

Як думати про майбутнє, коли ніхто не відповідає за минуле

Денне й вечірнє засідання 9 липня

Незважаючи на низку переконливих аргументів, що їх навели народні депутати, наприклад, доповідач представник постійного Комітету з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Сергій Кириченко, про необхідність посилення відповідальності депутатів і, зокрема, скасування статусу депутатської недоторканності, — парламент загалом, на пропозицію першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка, відклав це питання до вересня. Основний аргумент противників прийняття цього документа — посилання на ймовірність розправи з принциповими депутатами сильних світу цього, «ненадійність» правоохоронних органів тощо.

Не вдалося також остаточно внести і доповнення до деяких законодавчих актів щодо встановлення відповідальності за незаконне виготовлення, підробку марок акцизного збору або вчинення інших протиправних дій, пов'язаних з використанням цих марок.

Як з'ясувалося, проект готувався ще до прийняття нової Конституції і не врахував деяких її положень. Тому документ прийняли в першому читанні з тим, щоб узгодити його з конституційними нормами і в четвер винести на друге читання.

Затишшя і монотонності в сесійному залі не спостерігалося і під час обговорення звітів про виконання державних бюджетів України за 1994 та 1995 роки. Свідоме уникнення основним доповідачем заступником міністра фінансів Володимиром Матвійчуком основних моментів виконання бюджету-94, посилання на «глибоку і серйозну» перевірку з цього приводу Генеральної прокуратури, як і пошуки нових виправдань бюджетних порушень 1995 року, не пом'якшили серця народних обранців. Швидше навпаки. Більшість парламентаріїв була невблаганна в негативній оцінці виконання обох бюджетів.

Як наслідок, парламент не проголосував за заздалегідь заготовлений проект постанови, що передбачав лояльне ставлення до обох бюджетів. Натомість, більшість депутатів вимагала визнати звіти незадовільними та створити спеціальну слідчу депутатську комісію для розслідування причин такого бюджетного становища держави. Зійшлися на тому, що над постановами з цього приводу треба ще попрацювати і до вечора наступного дня повернутися до цього питання.

У кінці вечірнього засідання парламент повернувся до законопроекту про внесення змін і доповнень до Закону України «Про цінні папери та фондову біржу», який розглядали на денному засіданні, і прийняв його остаточно.

Анатолій БЕНЬ.

«Завдання уряду — негайно взятися за буденну чорнову роботу»

(Початок на 1-й стор.).

Павло Лазаренко вважає за необхідне рішуче підтримати власного виробника, сприяти таким чином розширенню виробництва. Для цього, за його словами, слід запровадити гнучку тарифну систему, послабити податковий прес, поєднати інтереси виробників і банків, вести міжнародну митну та інвестиційну політику.

Другим напрямом для поліпшення справ у економіці він визначив ужиття неординарних заходів щодо енергозабезпечення. «Для цього, — сказав він, — треба запровадити ринкові відносини між виробниками та споживачами, а також добитися зниження собівартості енергії».

Незважаючи на посуху, державний контракт буде виконано. Отже, Україна буде з хлібом. Однак для грунтовного поліпшення справ в АПК теж треба вжити енергійних заходів, передусім рішуче внести корективи у кредитну політику на селі, яка давно не відповідає реаліям.

Поряд із цим Павло Лазаренко підкреслив, що соціальний захист буде пріоритетним у діях нового уряду.

За кандидатуру Павла Лазаренка було віддано 344 голоси.

Зал стоячи і оплесками зреагував на момент, коли у дружньому рукостисканні сплелися руки Президента, Голови Верховної Ради України, Прем'єр-міністра.

Главу уряду привітав Голова Верховної Ради України Олександр Мороз. Він сказав:

Ми прийняли надзвичайно відповідальне рішення у винятково складний для України момент. Я маю на увазі складну ситуацію в економіці, в соціальній сфері. Ви про це добре знаєте, буваючи на округах і бачачи, що сьогодні практично неможливо зустрічатися з людьми. В будь-якому колективі, на виробництві, в школі, в лікарні важко відповісти на запитання, які ставлять люди.

Я сьогодні мав розмову з керівництвом обласної клінічної лікарні. Те, що я почув, жахає: нема де випрати пелюшки для новонароджених дітей, нема за що купити пральний порошок. І тому розумію, що давати згоду про призначення Прем'єр-міністра, котрий працював кілька місяців до цього Прем'єром і був першим віце-прем'єром, — це велика відповідальність. І відповідальність не лише для нього, а й і для Верховної Ради.

Ще одна обставина. За останні місяці ми мали досить специфічні стосунки з Кабінетом Міністрів. І вже навіть це ставило під певний сумнів позитивне вирішення цього питання. Я хочу сказати, що рішення, прийняте сьогодні Верховною Радою, не є проявом слабкості вищого законодавчого органу. Це прояв сили.

Оскільки в цьому залі присутні Президент, Прем'єр-міністр і майже весь склад Верховної Ради, я хотів би запросити всіх вас до конструктивної співпраці. Справа в тому, що за два роки витрачено неймовірні зусилля на подолання інтриг, які плелися за кулісами влади. І треба, щоб цього більше не було в нашому суспільстві. Тоді буде лад у державі, тоді ми швидше здолаємо всі негаразди.

Потрібно, щоб урядовці займалися — я тут підтримую Павла Івановича — не політикою, а господарством, не інтригами, а ділом. В такому випадку ви завжди матимете в цьому залі підтримку. На кожну розумну думку ви одержите зустрічний позитивний крок.

Що потрібно зробити найближчим часом? Йдеться про початок шостої сесії. По поверненні з відрядження мав консультації з керівниками груп і фракцій, головами комісій Верховної Ради. Мова йде про те, щоб ми в ході шостої сесії зосередили увагу на прийнятті законів, які сприятимуть органічному входженню в життя Конституції України.

З іншого боку — вирішити питання про прискорення прийняття податкового законодавства. Насамперед Податкового кодексу, який би «зв'язав» весь механізм податкової системи в єдине ціле. І, крім того, розглянути ті питання, які в невідкладному порядку подаватимуться Кабінетом Міністрів.

Від імені Верховної Ради бажаю Вам, Павле Івановичу, успіхів у Вашій діяльності на високій державній посаді. І майте на увазі, що успіх до Вас прийде тоді, коли буде поліпшення добробуту людей. Завдання надзвичайно складне, надзвичайно високе. Я думаю, що ми повинні показати приклад співпраці, аби його виконати.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ПИТАННЯ СЕРЙОЗНІ. НАША ПОЗИЦІЯ ВИВАЖЕНА

24 — 28 червня 1996 року у Страсбурзі (Франція) відбулася третя частина річної сесії Парламентської Асамблеї Ради Європи, в якій взяли участь парламентарії 44 держав континенту (39 країн — членів РЄ і 5 спеціально запрошених гостей).

Асамблея розглянула і обговорила цілу низку нагальних питань політичного, економічного, гуманітарного та культурного співробітництва в загальноєвропейському масштабі. Акцентувалося, зокрема, на ситуаціях, що склалися після парламентських виборів в Албанії, у врегулюванні проблем в Боснії і Герцеговині, Хорватії та в Чечні. За наслідками обговорення Асамблея ухвалила рішення рекомендаційного характеру, які направлені Кабінету міністрів, урядам і парламентам країн — членів Ради Європи.

Особливо гострі дискусії постали довкола проектів резолюцій щодо «подолання наслідків тоталітарних, комуністичних систем» та стосовно реалізації зобов'язань, взятих державами зі скасування смертної кари.

У роботі третьої частини сесії брала участь делегація Верховної Ради України у складі Бориса Олійника (голова) та Анатолія Рахансього. Нижче публікуємо їхні виступи на пленарних засіданнях Асамблеї.

Виступ Бориса Олійника під час дебатів Парламентської Асамблеї Ради Європи 28 червня 1996 року з питання про заборону смертної кари в Європі

Україна намагається послідовно й чітко виконувати всі зобов'язання, взяті на себе під час вступу до Ради Європи. Було б нескромно твердити, що все в нас іде суворо за графіком. Але щодо прагнення — якомога скоріше реалізувати обіцяне — колеги не мусять мати ані найменшого сумніву. Свідченням цього є, зокрема, прийняття сьогодні вранці Конституції. Хоч і нелегко, але рух по висхідній очевидний.

Щодо смертної кари, то маємо поінформувати, що і в цій, вельми складній, проблемі є прогрес.

У чинному кримінальному законодавстві України значно скорочено кількість складів злочинів, за які передбачено виняткову міру покарання — смертну кару. Нині з тридцяти двох статей, за якими її застосовували, лишилося тільки 5. Зовсім виключено застосування смертної кари за злочини, скоєні у сфері економічних відносин. Цей вид покарання не застосовується до неповнолітніх та вагітних жінок.

Смертну кару, зокрема, передбачено за посягання на життя державного діяча (стаття 58), за посягання на життя представника іноземної держави (стаття 59), за диверсію (стаття 60), за умисне вбивство за обтяжувальних обставин (стаття 93).

Ми погрішили б супроти істини, коли б пообіцяли уже сьогодні відмінити смертну кару: розгул злочинності набрав такого розмаху, що нині нелегко переконати затероризоване населення вже сьогодні зняти цю покару. Однак ми активно ведемо роз'яснення серед громадськості про необхідність узгодити наше національне законодавство з європейськими і міжнародними стандартами. Запевняємо, що і ця робота увінчається успіхом.

А тепер від себе особисто.

Ми намагаємося переконати громадськість, що коли 30-літній бандит гвалтує, а потім розчленовує 7-річну дівчинку, то до нього не треба застосовувати смертну кару. Громадськість уважно слухає нас, але, м'яко кажучи, не завжди розуміє. Але ми послідовно працюємо з суспільством над роз'ясненням європейських стандартів.

Дякую за увагу.

Виступ Бориса Олійника під час дебатів Парламентської Асамблеї Ради Європи 27 червня 1996 року з питання «Заходи щодо подолання спадщини комуністичних тоталітарних систем»

Високодостойний Голово!

Шановні колеги!

Усі причетні до масових репресій, поза всіляким сумнівом, мають понести якнайсуворішу відповідальність. А особливо таке огидне явище, як стукачі, котрі поставляли «компромат» на чесних, безневинних людей.

Саме на цьому стояли і стоять комуністи — не партайгеносе, а справжні комуністи, яких не зломили ні гулаги, ні фашистські концтабори.

Однак і в резолюції, і в поясненнях до неї наявна вельми ризикована плутанина в понятійно-категоріальному апараті.

Скажімо, поряд з «демонтажем комсистеми» вживається і «демонтаж комунізму», себто — вже самої ідеї, яка в чистому сенсі кличе до соціальної справедливості, рівності (а не зрівнялівки) і братерства.

Але чи винна ідея в тому, що її деформували партпереродженці? Чи винен Бог, що його іменем чинилася інквізиція?

Резолюція страждає тим універсалізмом, який не враховує національного й історичного досвіду. Так, скажімо, до негативів тоталітарної системи відносять «колективізм». А тим часом і в Україні, і в слов'янському світі саме колективізм як взаємовиручка, взаємодопомога вважаються найвищими чеснотами.

Автори резолюції вважають однією з характерних ознак тоталітаризму — «крайній націоналізм». Навпаки, тоталітаристи з особливою жорстокістю придушували найневинніші спроби відстояти національну самобутність, пропагуючи національний нігілізм, аж до космополітизму.

В резолюції все ж проглядається модель колективної відповідальності. Якщо вчиняти люстрацію лише за те, що людина була членом компартії, навіть коли вона чесно працювала і вірила в ідею, то в такому разі ми кидаємо тінь що найперше на полеглих на полях брані з фашизмом. А в нині сущих віднімаємо їхню біографію і смисл життя.

У пункті 3-му твердиться, що у разі провалу перехідного процесу, цитую, «у найкращому випадку олігархія візьме кермо влади замість демократії, корупція посяде місце норми права, а організована злочинність прийде на зміну правам людини».

Мушу уточнити: «не візьме, не посяде і не прийде», а вже взяла, посіла і прийшла разом з безробіттям, мільйонами біженців, з наркоманією, проституцією, аж до торгівлі дітьми, чого не було за соціалізму.

Але, на відміну від антикомуністів, які навіть відсутність дощу списують на інтриги комуністів, я не звинувачую у сьогоднішніх бідах демократію.

Головна вина істинних демократів у тому, що вони довірливо прийняли до своїх лав учорашніх партократів, які перефарбувалися в демократів. Особливо «зворушують» ті, хто ще вчора лише за згадку про Україну з такою лютю поносив мене за буржуазний націоналізм — аж обливався потом від пристрасті. А сьогодні він же, той самий, «вчить» мене любити Україну, — і знову обливається потом від пристрасті.

Характерно, що саме вони найлютіше поносять комуністів. Таких я іменую коммутантами. Ось кого треба судити судом праведним, бо вина їх подвійна: учора вони деформували і опорочили ідею соціалізму, а сьогодні з таким же успіхом дискредитують демократів.

І взагалі я обережніше поводився б з терміном «демонтаж». Один з наших земляків — Микита Хрущов — колись нахвалявся «закопати капіталізм». Що з того вийшло — ми знаємо, зібравшись у цій залі — всі як один при здоров'ї і доброму гуморі. То чи варто повторювати помилку Микити Сергійовича вже стосовно комунізму?

Дякую за увагу.

Виступ Бориса Олійника на засіданні Парламентської Асамблеї Ради Європи 25 червня 1996 року під час обговорення актуальних питань

Вибори — то суто внутрішня справа будь-якої держави, бо право вибору належить тільки народові. Це — в ідеалі. Я не осмілився б рецензувати виборчу кампанію в Росії, хоча це наш найближчий, природний сусіда. Однак те, що діється довкола цих виборів, інакше, як прямим тиском деяких зовнішніх сил та їхніх мас-медіа на перебіг подій у Росії, не назовеш.

Складається враження, що мало чи не вся світова преса, радіо й телевізія відверто «працюють» на Єльцина і так само відверто обливають брудом, фальсифікуючи програми інших претендентів.

Як відреагувала б громадськість США, коли б декотрі президенти, скажімо, Латинської Америки, офіційно заявили, що вони підтримують на посаду президента тільки кандидатуру нинішнього хазяїна Білого дому і закликають виборців Штатів голосувати тільки за Клінтона?!

Ви скажете: це — просто неприпустимо в цивілізованому співтоваристві!

А тим часом у травні цього року президенти деяких країн СНД, зібравшись у Москві, як заштатні агітатори, відкритим текстом закликали росіян голосувати тільки за Єльцина.

То що це, як не пряме, грубе втручання у внутрішні справи суверенної країни?

Виходячи з вищенаведеного, хотів би заявити таке:

Рада Європи зробила б гідний внесок у розвиток ідеї парламентаризму, коли б вона категорично засудила такі дії і заяви згаданих президентів СНД, як безпрецедентне, грубе втручання у внутрішні справи суверенної Росії — члена європейської родини.

І заодно вказала таким «агітаторам», що російський народ не потребує суфлерів, навіть у ранзі президентів.

Дякую за увагу.

Виступ Анатолія Раханського про діяльність Європейського банку реконструкції та розвитку в 1995 році

Вельмишановний пане президент!

Пані та панове!

Україна, яка географічно, історично й геополітично є складовою частиною Європи, прагне зробити свій внесок в інтеграційні процеси сучасності, увійти рівноправним членом до політико-економічного та гуманітарно-правового європейського простору. Тому інтеграція України до такої впливової та авторитетної організації, як Європейський банк реконструкції та розвитку, має велике значення для нашої країни, яка в цей перехідний період потребує широкої підтримки, і ми розглядаємо цей процес як один із стратегічних напрямів зовнішньоекономічної політики України.

Сьогодні частка України у статутному капіталі банку становить 8 тис. акцій. З початку співробітництва України з ЄБРР залучено кредити всього під 18 спільних проектів (загальною вартістю 215,25 млн. екю). Практично реалізація кожного проекту ЄБРР супроводжується технічною допомогою та співфінансуванням за рахунок грантів, які залучає банк.

Тому ми вважаємо, що розвиток фінансового співробітництва України з Європейським банком сприяє додатковому доступу до міжнародних ринків капіталів та інших джерел фінансування, стимулює залучення прямих іноземних інвестицій.

В рамках прийнятої стратегії ЄБРР працює з Україною у двох напрямах:

1. Надання кредитів під гарантії уряду (40%);

2. Кредитування приватних підприємств України на комерційних умовах (60 %).

Такий підхід не зовсім відповідає пріоритетам внутрішньої економічної політики України.

Шановні колеги!

Одним з пріоритетних напрямів співпраці ЄБРР з Україною має бути реалізація проектів із забезпечення ядерної безпеки, і перш за все навколо Чорнобильської АЕС.

Президент та уряд України підтвердили свою політичну волю закрити Чорнобильську АЕС до 2000 р. Сьогодні, за умов розбалансованості економіки та енергетичної кризи, Україна неспроможна самостійно розв'язати проблему виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС; відмова від експлуатації станції призведе до сукупних економічних втрат у розмірі 4 млрд. $ США. З другого боку, «велика сімка» декларувала готовність надати на ці цілі тільки 3,1 млрд. $ США.

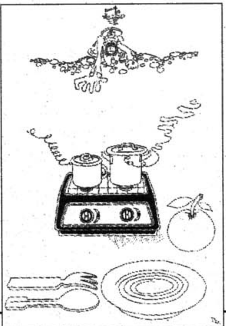
Зважаючи на те, що на прохання «великої сімки» ЄБРР відкрив рахунок з питань ядерної безпеки, а також, що кошти, які надходять до нього від країн-донорів, слугують джерелом виплати субсидій для здійснення проектів укріплення безпеки АЕС у країнах Центральної та Східної Європи та в країнах СНД, Україна розраховує на якнайшвидше отримання адекватної допомоги з боку «великої сімки», Європейського Союзу, ЄБРР для здійснення проекту із закриття Чорнобильської станції, бо від нього залежить ядерна безпека на планеті Земля.

Дякую за увагу.

ХТО ЗАМОВЛЯТИМЕ МУЗИКУ?

Якщо вірити статистиці, ціни на послуги цього року зростали більш високими темпами, ніж ціни на продовольчі і непродовольчі товари. До цього з одного боку підштовхувало подорожчання енергоносіїв, а з другого — пошук товаровиробниками обігових коштів.

Брак обігових коштів, монетарна політика Нацбанку України та вимушений прагматизм Міністерства фінансів у бюджетній політиці не кращим чином позначались не лише на платоспроможному попиті населення, а й на стабілізації товарного ринку і ринку капіталів. Принаймні, відмова від узгодженої з МВФ липневої лібералізації цін на житлово-комунальні послуги з огляду на вельми куций вигляд гаманців квартиронаймачів була цілком прогнозована. Дефляційний вітерець, який дмухнув останнім часом, втіхи не додав. Адже попри те, що американський долар «худне» на очах, ціни в карбованцях зростають. І особливо це помітно, коли йдеться про надання послуг населенню. Причинами цього негативного явища чи не вперше всерйоз зацікавився і уряд. І швидко з'ясував, що інакше й не може бути, якщо директори багатьох підприємств за рахунок собівартості своєї продукції облаштовують сауни і автопарки. Чи вдасться притлумити апетити директорського корпусу — побачимо. А поки що доречно, мабуть, констатувати, що на ринку послуг беззаперечну першість утримують структури недержавної форми власності. На це вказують навіть нещодавні телетрансляції європейської футбольної першості, які стали можливі завдяки фінансовій підтримці відомих фірм.

Кидається у вічі й інше — саме на ринку послуг формується і відмивається левова частка тіньового капіталу. Цьому сприяють не лише ігровий, а й автозаправний, туристичний, ресторанний бізнес. Найпринаднішими з цього погляду, як і раніше, залишаються два ринки — нерухомості і нафтопродуктів. Це зрозуміло, бо вони найбільш капіталізовані, потребують силу-силенну посередників. Проте вже наприкінці року становище може змінитися і першу скрипку гратиме брокер на ринку цінних паперів, який торгує здебільшого за готівку. І слід невідкладно вживати заходів для того, щоб музику для нього замовляла держава.

Сергій ВЛАД.

Як нас обслуговують

А місто вважало — навчання ідуть

НЕДАВНО на околиці Рівного зчинився переполох поміж водіїв автотранспорту. Уздовж траси «паслися» сотні автомобілів. «Це що, навчання якісь?» — перепитували здивовані автомобілісти один одного.

— Авторинок, — пояснювали стражі порядку.

— Та який у біса авторинок може бути на центральній трасі? — обурювалися несвідомі водії. — Ми знаємо, де у Рівному авторинок, не один рік туди їздимо...

І помилялися. Втім, сам директор орендного підприємства «Ринок» Володимир Новосад вважав, що підлеглий йому авторинок на звичному місці. Але коли прибув туди, то побачив, що вхід до ринку завалений бетонними брилами і блокований добрячим загоном міліції. «Ідіть геть, — порадили законному директорові, — а то можемо вас і затримати. Є рішення міських властей, що ринку тут уже не буде...»

Рішення такого, проте, ніхто Володимирові Новосаду не показав.

Після отієї «презентації» ринку на узбіччі залунали телефонні дзвінки у корпункті «Голосу України». Що за комедія, запитували люди?

— Авторинок буде на території станції техобслуговування, — відповідав на запитання власного кореспондента «ГУ» голова виконкому Рівненської міської Ради Володимир Мороз. — Одну хвилиночку зачекайте...

Зачекати довелося значно довше. Прагнучи все-таки роздобути якусь інформацію, я зателефонував начальникові міського управління торгівлі Володимирові Рабинюку.

— На старому місці авторинок існувати не може, — сказав Володимир Петрович. — Мешканці близьких до нього помешкань пишуть скарги, пожежники теж проти, прокуратура вносить приписи...

Тепер дещо пояснимо. Авторинок, що входить до складу орендного підприємства «Ринок», розташований на чотиригектарній території посеред поля. Обгороджений і замощений належним чином. Ніякого житла поруч. То у чому ж справа? Чим невелика територія станції техобслуговування, відрізок республіканської траси і корчі навколо неї кращі? Зрозуміло: грошики потечуть по іншому каналу. У міської влади вже є у цьому певний досвід: нещодавно серед білого дня в орендного підприємства «Ринок» у буквальному значенні слова відрізали добрий шмат території, знесли прилавки, повикидали інше устаткування. Треба було зробити проїзд для пожежних автомашин — так пояснили. Обдурили, звичайно. Торгують, як і торгували, тільки вже інші господарі.

Отож, «ринкові перетворення» у Рівному, як бачимо, на висоті. До великого процвітання залишилося зовсім нічого. От тільки до чийого?

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Глибинка

Після розвалу — РЕСТАВРАЦІЯ

У село приїхав телемайстер. Ця звістка блискавкою облетіла оселі, і ось вже старенькі дідусі й бабусі беруть ціпки і прошкують від хати до хати, перепитуючи, у кого саме він зупинився, чи знайде час і до них завітати.

Майстер з Кременчука, приїхавши до сусіднього району Кіровоградської області, як правило, нікому не відмовляє. Він для того й прибув, щоб у вільний від основної роботи час додати ще якусь дещицю до сімейного бюджету. А оскільки в дідусів і бабусь через затримку пенсій з грішми туго, бере натурою. В того — курку, в того — кроля. Гірше з холодильниками, пральними машинами, прасками та іншою побутовою технікою. Якщо зламаються, починаються справжні муки. Те саме і з ремонтом взуття, одягу, послугами хімчистки. А з лазнями, перукарнями — просто біда. Вони зникли зовсім.

З наданням побутових послуг населенню в області непереливки. І коли заступник глави облдержадміністрації Анатолій Гербіченко повідомив, що обсяг платних послуг у січні — травні нинішнього року проти відповідного періоду минулого року скоротився на кілька відсотків, це здивувало.

—Нічого дивного, — пояснив Анатолій Володимирович. — Ми таки дійсно наламали дров у сфері побутового обслуговування сільського населення. Скоротилася мережа комплексних приймальних пунктів. Заклади побутового обслуговування передали в комунальну власність районам, а ті, в свою чергу, — сільрадам. Там вони й захиріли. Треба було б залишити у власності області. А нині доводиться відновлювати зруйноване.

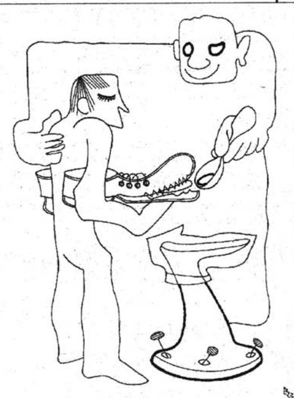
Нещодавно в Кіровограді створено управління побутового обслуговування населення, яке заходилося відтворювати свою мережу у райцентрах і великих селах. Зрозуміло, на нових засадах, бо райпобуткомбінати майже повністю приватизовано. Та це, на думку Гербіченка, сприятиме відродженню галузі. Бо тепер обласне управління не виступатиме в ролі постачальника і контролера. Головне — домогтися, щоб заклади побутового обслуговування незалежно від форми власності працювали «за фахом», а не змінювали профіль своєї діяльності. Для цього створили кваліфікаційну комісію, яка здійснює перевірку стану приватизації, кваліфікації працівників швацьких, взуттєвих, ремонтних та інших майстерень. Кожна з них має одержати відповідну категорію і сертифікат, що її підтверджує. Ряд підприємств, що мають важливе соціальне значення, залишиться у комунальній власності області.

Та все це у перспективі, хоч, віриться, недалекій. А тим часом у крихітних селах, де вкрай складне становище з побутовими послугами, теж з'являється проблиск надії. За прикладом отого телемайстра з сусідньої області, туди з міста почали навідуватися комплексні приймальні пункти «на колесах». З фотографами, теле-, радіота іншими майстрами. Що не в змозі полагодити на місці, забирають з собою, а через тиждень привозять відремонтоване.

—Хочете посміятися? — раптом запитує Анатолій Володимирович. — До цього часу ми користувалися бланками, видрукованими кілька років тому. Та комусь у Києві бланки ті не припали до душі і було «спущено» вказівку поміняти на нові. І завимагали купувати бланки, виготовлені лише у столичному видавництві. А одна книжечка тих бланків коштує стільки, що жоден сільський комплексний приймальний пункт її викупити не в змозі. А щоб на місцях були слухнянішi і не думали ухилятися від вказівки, до контролю за виконанням залучили податкові інспекції. Виявить вона старий бланк квитанції — штраф. Головне, щоб була видимість «реформи». А за неї нехай сільський дядько розплачується.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

Малюнки Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Лазню зачинено. Мийтеся в ночвах

Спочатку обурювалися невмиті потенційні клієнти лазень у віддалених від обласного центру містах і селищах. А згодом і самі луганчани. Остання із 7 лазень Луганська зачинила двері три роки тому.

Ось чому головний біль у заступника начальника управління облдержадміністрації Любові Ярошенко. Нині побутовики Луганщини надають населенню 19 видів послуг. А було ж! Треба відродити принаймні те, що було, і вже потому розширювати сферу послуг. У перспективі — наймання дач, квартир, офісів, нянь для догляду за дітьми і хворими, прибиральниць та прокат автомобілів.

Нинішнього року, порівняно з минулим, суттєво знизилося падіння обсягів робіт у сфері побутового обслуговування. Хоча і пропонують ті самі 19 видів послуг, однак з'явилися деякі підвиди. Скажімо, у Луганську фірма «Наталі» відкрила перукарню, фабрика «Індтрикотаж» відтепер має магазин-салон модного одягу, який виготовляють лише в одному варіанті. Активізувалися і масажисти. Початківці-любителі, які здобули навички на короткотривалих курсах, уже нікого не приваблюють, а ось знавці східної медицини у пошані.

Повернімося до наших лазень. У Луганську вони належать банно-пральному комбінату «Чайка». Її «крила» обтяжено боргами в 15 мільярдів карбованців. Якщо знайдуться фірми, здатні полегшити тягар, з'явиться «новітній» вид послуг — лазня.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Луганська область.

Курси валют 11.07	КУПІВЛЯ USD	КУПІВЛЯ DM	КУПІВЛЯ RUR	ПРОДАЖ USD	ПРОДАЖ DM	ПРОДАЖ RUR
Кіровоград	177	113	32	181	118	34
Луцьк	176	108	31,5	182	116	34
Ялта	168	106	28	179	115	33

Коментар

«Веймарський трикутник» плюс...

МАЙЖЕ не помічені засобами масової інформації 4—5 липня відбулися консультації на рівні експертів країн, що входять до так званого «Веймарського трикутника», — Франції, Німеччини, Польщі. Цього разу господарі, а зустріч відбулася у столиці ФРН Бонні, запросили взяти у ній участь і Україну.

Примхлива дама — історія. Вона часом виробляє такі піруети, що передбачити, що там буде за деякий час, буває просто неможливо. У кожної країни в минулому були такі моменти, що краще не згадувати. Але за всіх часів ситуацію намагалися опанувати політики. Як, скажімо, у колись непростих відносинах трьох великих держав — Франції, Німеччини, Польщі.

Але ж хто лихе згадає... П'ять років тому три міністри закордонних справ — Ролан Дюма, Ганс Дітріх Геншер і Кшиштоф Скубішевський започаткували таке собі суто політичне об'єднання з умовною назвою «Веймарський трикутник» — хоч би тому, що за часів Веймарської республіки вже були схожі намагання. Нині це швидше історичний символ, ніж об'єднання, бо ці троє політиків вирішили, що їхнім державам на роду написане тісне співробітництво — мається на увазі політичне співробітництво.

Україна ж нині прагне активно інтегруватися в європейські структури та інституції, якого б рангу чи ваги вони не були. А «Веймарський трикутник» цікавий уже тим, що до нього входять країни зі специфічною історією і двосторонніми відносинами, які знайшли власний вимір співпраці.

Начальник управління політичного аналізу і прогнозу МЗС України Ігор Харченко, який брав участь у консультаціях, зауважив на брифінгу, що в європейській архітектурі діє цікавий механізм тристороннього співробітництва, який може слугувати іншим країнам за зразок відносин.

Україна вже протягом двох останніх років виявляє до «трикутника» неабиякий інтерес на всіх рівнях. Але, здається, її ініціативою всерйоз зацікавилися лише торік під час офіційного візиту групи статссекретарів Німеччини. А після відновлення повноцінних і широкомасштабних відносин з Польщею вона здобула підтримку і польської сторони. І якщо «трикутник» має інтерес до суто політичних питань, то Україна привернула його увагу ще й тому, що з'явилося чимало конкретних економічних проблем, які без неї не розв'язати. І насамперед у галузі створення інфраструктури. Світ, а особливо регіон Центральної і Східної Європи, настільки змінився, що доводиться займатися проблемами, які досі й на думку не спадали. Скажімо, якістю транспортного сполучення, пасажирами, які транзитом через Україну мандрують мало не від Тихого океану, і ця хвиля «розбивається» вже десь на кордоні Польщі та Німеччини. Проблема не тільки для них, а й для України, бо її кордон щороку перетинає майже 80 мільйонів іноземців, які прагнуть дістатися Європи. Не будемо зараз робити наголос на тому, що ці пасажири не в усіх випадках просто собі мандрують, аби милуватися краєвидами, бо то вже тема для іншої розмови.

Загалом же невирішених «прикордонних» питань більш ніж досить. Причому, жвавий рух «туди-сюди» часом породжує стільки несподіваних запитань, що їх не додумався б означити чи передбачити і наймудріший законодавець. Тож відповісти на них мають усі сторони — учасники процесу. Тому «трикутник» — усі країни-члени без винятку — надзвичайно сприятливо сприйняв прагнення України до співпраці на цілком конкретній основі. І хоча, як влучно охарактеризував це прагнення начальник управління інформації зовнішньополітичного відомства Юрій Сергеєв, участь України у «трикутнику» не слід розглядати як спробу створити нову геометричну фігуру, однак можна робити висновок: цілком реально є перспектива її залучення до розв'язання практичних проблем Центральної і Східної Європи.

Однозначним був і коментар цієї події аташе з питань преси посольства Німеччини в Україні Анки Фельдгузен: що може бути краще, ніж коли люди робитимуть конкретну справу, потрібну в кожній з наших країн? Це саме той випадок, коли про наміри говорять не правильні слова, а практична робота.

Стратегія зовнішньої політики України на поглиблення відносин з європейськими державами, розширення Європейського союзу породжує і немало проблем, які треба вміти розв'язувати. А для цього необхідна добротна і вимоглива школа — як от співробітництво з «Веймарським трикутником».

Валентина ПИСАНСЬКА.

Продаю, купую, міняю...

Оголошення на деревах стали невід'ємною рисою Тель-Авіва. Вивчивши рекламу, розклеєну на стовбурах, ізраїльтяни можуть здати в піднайм чи найняти житло, купити сорочку ручної роботи, «майже нову» відеокамеру, дізнатися про свою долю у ясновидиці та вилікуватися від «хронічного паралічу».

Але не думайте, що оголошення на деревах – розв'язання проблем небагатих людей. Поруч ви знайдете і рекламки щодо продажу картин відомих майстрів або запрошення на роботу кваліфікованого юриста. Щодня муніципальні прибиральники зривають оголошення, але серйозної боротьби з «альтернативною рекламою» ніхто не веде. Адже це — традиція, яка подобається всім.

ІГРИ МУЖІВ

Нинішній рік, як повідомили в посольстві Монголії в Україні, пройде під егідою традиційних національних ювілеїв. Зокрема, відзначатиметься 790-річчя створення Єдиної Монгольської держави і 75-річчя Народної Революції.

Сьогодні — свято Наадам. Дослівно «наадам» означає «веселощі». Але під цим поняттям найчастіше мають на увазі «три гри мужів» — національну боротьбу, кінні перегони та стрільбу з лука. Історики запевняють, що корінням Наадам сягає углиб віків, навіть стверджують, що святкують його щорічно із III століття до н. е.

Безперечно, найзахоплюючіше видовище — турнір із національної боротьби. Монгольська боротьба – унікальна за своїми правилами: вагові категорії відсутні, з 130-кілограмовим гігантом може змагатися 48-кілограмовий «карлик»... Поразкою вважають дотик до землі коліном або ліктем. За п'ять перемог на Наадамі борець отримує звання «начин» (сокіл), за сім — «заан» (слон), за перемогу в головному турнірі – «арслан» (лев). Тим, хто двічі переможе, надають найвищий титул «аварга» — велет.

Справжній азарт у глядачів викликають кінні перегони. До речі, у цьому виді вершники починають змагатися із ... 4 років.

Участь у третьому виді змагань — стрільбі з лука – беруть і жінки. Як свідчить історія, наприкінці XIX століття найкращий лучник із Цеценханського аймака легко влучав у мішень стрілами вагою 7—8 ланів (лан дорівнює приблизно 37 г).

Щоправда, з демократичною перебудовою відбулися зміни і у святкуванні Наадаму: зникли такі розкішні, помпезні заходи, як військовий парад і демонстрація трудящих, на що витрачалося чимало коштів. На зміну прийшли народні гуляння, масові шоу-вистави, але не поменшало веселощів.

Людмила ФІСЮН.

Хроніка. Факти. Події

● *Оттава*

Індіанці можуть піти своїм шляхом

«Суверенітет індіанських племен — це їхнє право на землю, її ресурси та на створення свого уряду», -заявив Овід Меркреді, керівник Асамблеї перших націй – загальноканадського об'єднання 600 вождів індіанських племен. Черговий щорічний з'їзд його відкрився в канадській столиці. «Наш з'їзд має обговорити, хочемо ми партнерства з Канадою чи відхиляємо його й обираємо суверенітет», — сказав Меркреді.

● *Нью-Йорк*

У нас борються, а там садовлять за грати

«Винен» — такий вердикт винесло журі присяжних у федеральному окружному суді Брукліна у справі за звинуваченням відомого російського кримінального авторитета В'ячеслава Іванькова на прізвисько «Японич» у вимаганні грошей у хазяїв компанії «Саміт інтернешнл».

● *Пекін*

Доброї волі не оцінили

«Справи китайців мають вирішувати самі китайці», – заявив представник МЗС КНР, коментуючи висловлювання помічника Президента США з національної безпеки Ентоні Лейка перед вильотом з Вашингтона до Китаю про те, що однією з цілей його візиту є «сприяння діалогові між Пекіном і Тайбеєм».

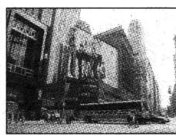
● *Москва*

Перший Президент на другий термін

Бориса Єльцина офіційно оголошено Президентом Росії на черговий чотирирічний термін. Центрвиборчком оголосив офіційні підсумки виборів: за Бориса Єльцина проголосувало 53,8 відсотка учасників другого туру голосування, за Геннадія Зюганова — 40,3 відсотка. Вступ нового президента на посаду відбудеться 30-го дня після оголошення офіційних підсумків.

● *Вашингтон*

Жорсткість — аргумент у переговорах?

Заявами про взаємне прагнення до миру на Близькому Сході та двостороннє партнерство закінчилися в Білому домі переговори Президента США Білла Клінтона та прем'єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньяху. Проте висловлювання високого гостя під час його першого візиту до Вашингтона після перемоги на травневих виборах не залишили сумнівів у тому, що він має намір дотримуватися жорстких позицій у діалозі з арабськими сусідами.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Династія Піночетів знову йде до влади?

ЗА ПОВІДОМЛЕННЯМ із Сантьяго, старшого сина Аугусто Піночета названо кандидатом у сенатори південноамериканської республіки від руху «Акції на користь Чилі».

У разі перемоги на парламентських виборах, що відбудуться 11 вересня 1997 р., Аугусто Піночет-молодший представлятиме у верхній палаті Національного конгресу Чилі 10-й регіон країни зі столицею Пуерто-Монт, повідомляє ІТАР-ТАРС.

Приймаючи вітання з цього приводу, син генерала заявив, що основний мотив його життя в політиці – «необхідність зробити все для блага країни». Один із аспектів його можливої діяльності на посту сенатора – це «боротьба за встановлення в Чилі раціональних і дійових податків».

Піночет-молодший заперечував, що на вибір його кандидатури мав вплив батько, який очолював воєнну диктатуру Чилі з 1973 по 1990 рр. Син диктатора служив офіцером у чилійській армії, потім отримав призначення представника місцевої авіакомпанії у Лос-Анджелесі. Дуже схожий на свого батька і маючи схожий з ним голос Піночет-син зазнав 1990 р. парламентського розслідування в зв'язку з причетністю, що її припускали, до продажу зброї, яке, проте, закінчилося без винесення якогось рішення.

Нещодавно створений рух «Акції на користь Чилі» близький до «піночетизму», і згідно з заявою його керівників їх основна мета — «боротьба за добробут чилійської нації», підтримка проектів, здійснених воєнним режимом, що існував у Чилі з 11 вересня 1973 р. по 1 березня 1990 р.

Про що говорять

Геть конкурента

Агентство ІТАР-ТАРС з посиланням на «представника індонезійського МЗС» вже неодноразово повідомляло, що Київ пропонує Джакарті здійснити постачання різних видів зброї, включаючи й бойові літаки.

Нібито саме про це йшла мова під час візиту міністра оборони та безпеки Індонезії до Києва. Кореспондентові «ГУ» ніхто не підтвердив і не спростував цю інформацію. Але запропонували ставитися до подібних повідомлень обережно.

Причина прискіпливості московського інформаційного агентства може бути дуже простою: Росія не хоче мати зайвих конкурентів, хоча й знаходиться на третьому місці з продажу зброї за кордон після США та Великобританії. Чи варто говорити, що Україні, незважаючи на її могутній потенціал, далеко до цих країн: Москва заробила на торгівлі зброєю 1,3 мільярда доларів, Вашингтон — 12,4 мільярда (56 відсотків усього експорту!), а Лондон — 3,4 мільярда?

Грошова реформа стукає у двері. Вже п`ять років

***УКРАЇНА** ніяк не наважиться на проведення грошової реформи. Її керівництво ходить навколо цієї проблеми, як кіт навколо гарячої каші. Зволікання з грошовою реформою — це затягування зашморгу на власній шиї. Сумно, але питання грошової реформи в Україні перетворено на політичне шоу.*

З економічної історії відомо, що тимчасова грошова одиниця, якою є карбованець, більш-менш успішно може функціонувати п'ятьшість місяців, а в Україні вона функціонує вже п'ятий рік. Між іншим, Україна першою серед колишніх республік СРСР ввела купон, і тодішній прем'єр-міністр не без підстав вважав введення купона своїм найбільшим досягненням. Згадаймо, що Українська Народна Республіка у 1918 році в умовах розрухи і громадянської війни спромоглася ввести гривню, а нинішня Українська держава не змогла цього зробити протягом п'яти років незалежності. Але ж іще влітку 1990 р. Верховна Рада України ухвалила концепцію переходу до ринкової економіки, де було визначено етапи й умови введення гривні, та, на жаль, про неї забули на другий день після прийняття. Років зо три тому на конкурсній основі розроблено програму грошової реформи в Україні, яка також вкрилася пилом забуття.

Нестабільність валюти — джерело нестабільності економіки. Можна навіть сказати, що нестабільність і слабкість валюти — першоджерело економічної кризи. Слід додати, що слабкість влади також передусім проявляється в слабкості валюти.

Ті, хто тримає кермо економічної реформи в Україні, чи, точніше, тримаються за нього, стоять на позиції постстабілізаційного введення гривні. Зовні ця концепція видається привабливою, а по суті є помилковою. Принаймні, не все так однозначно. Сама грошова реформа є чинником стабілізації економіки. Грошову і фінансову систему, тим більш економіку в цілому, неможливо стабілізувати на купоно-карбованці. Як свідчить досвід багатьох країн, грошова реформа веде до зниження рівня інфляції, створює стимули до інвестування, пожвавлює трудову, ділову, підприємницьку активність. Крім того, питання про стабілізацію в нас ставиться вузько — як про фінансову стабілізацію. Коректніша, на мій погляд, є постановка питання про макроекономічну стабілізацію. Поняття «стабілізація» включає не тільки фінансову стабілізацію, а й стабілізацію виробництва. Саме поняття «фінансова стабілізація» включає не тільки рівень макроекономіки (зниження бюджетного дефіциту і зниження інфляції до мінімуму), а також рівень мікроекономіки, тобто фінансовий стан підприємств, який нині надзвичайно тяжкий.

Отже, без грошової реформи неможливо стабілізувати економіку. Можна тільки досягти нетривких і химерних симптомів фінансової стабілізації, що ми зараз і спостерігаємо в Україні.

Ще однією помилкою є неправильне визначення природи інфляції в Україні: у нас переважає інфляція витрат, а лікували її як інфляцію попиту. Фактично ми сьогодні в Україні маємо справу з вакханалією затратної економіки. У нас надзвичайно неефективне внутрішнє споживання, без підвищення ефективності якого неможливо подолати інфляцію.

Економічна політика* в Україні протягом останніх років мала обмежувальний, стримувальний характер. Наголос було зроблено на стримуванні грошової і кредитної емісії, на стримуванні зростання заробітної плати та її невиплатах, на контролі за фондами споживання підприємств, загалом на придушенні платоспроможного попиту, що зумовило подальший спад виробництва. Нині вже стала очевидною необхідність перенести в економічній політиці наголос з обмежувальних на стимулюючі заходи; треба заохочувати як виробництво, так і попит. Заробітна плата у нас помилково вважалася основним інфляційним чинником, а до проблем грошової і кредитної емісії підходили із суто монетаристських позицій. Тому зараз потрібно перенести наголос на немонетаристські методи, поєднавши перше і друге. Йдеться не про відмову від монетаристських методів, а про те, що ними не можна обмежуватися.

Реальний вихід з економічної кризи може забезпечити тільки економічне зростання, а воно неможливе без надійної, твердої, стабільної грошової одиниці. Ось із таким «зачарованим колом» ми маємо справу в Україні, і розірвати його покликана грошова реформа. Наголошую: йдеться не про введення гривні, а про проведення грошової реформи. Поняття грошової реформи складне, багатоаспектне (зокрема, воно включає формування розгорнутої структури грошової системи, встановлення валютного курсу, оптимізацію співвідношення грошової і товарної маси). І йдеться не про грошову реформу саму по собі, а в пакеті реформ. Тільки в пакеті реформ грошова реформа може дати ефект.

Отже, грошову реформу потрібно проводити, але проводити грамотно, грунтовно підготувавши її, інакше гривня може бути дискредитована. Потрібно розробити стратегію дій щодо введення гривні і стратегію дій після введення гривні.

Стратегія дій щодо введення гривні включає: досягнення певного рівня фінансової та монетарної стабільності, в тому числі ліквідацію заборгованості по заробітній платі та подолання кризи неплатежів; удосконалення правової бази для введення гривні; створення достатнього валютного резерву для підтримання стабільності нової національної валюти (для успішного проведення грошової реформи потрібно створити стабілізаційний фонд у розмірі не менш як 3—3,5 млрд. дол.); забезпечення організаційно-технічної готовності проведення грошової реформи і наявність достатньої кількості готівки на всій території України; розробка технічних механізмів запровадження у грошовий обіг гривні та вилучення з обігу карбованців.

Я поділяю думку, що грошова реформа не повинна бути конфіскаційним інструментом. Очевидно, в нас має бути не девальвована, а ревальвована гривня. Важливо в процесі деномінації не зруйнувати, а зберегти капітали. Щодо валютного курсу, то зразу після введення гривні він має бути не фіксованим і не вільним, а регульованим.

Тепер щодо стратегії дій після введення гривні. Вона повинна бути спрямована на розв'язання головної проблеми грошової реформи — підтримання дієздатності грошової системи. Це пов'язано з проведенням комплексу монетаристських і немонетаристських заходів з угамування інфляції і зупинення спаду виробництва, санацією виробництва і стимулювання його позитивної динаміки, приватизацією і залученням до сфери обігу державного майна, землі і цінних паперів, створенням конкурентного ринкового середовища, формуванням валютного і фондового ринку. Грошова реформа може бути успішна тільки в контексті структурно-інституційних змін, створення сприятливого інвестиційного клімату та умов пожвавлення трудової, ділової і підприємницької активності. Надзвичайно важливе значення для підтримання дієздатності грошової системи і перспектив розвитку нашої економіки має створення сприятливих макроекономічних умов для зворотного перетікання «тіньової» економіки в офіційну.

Успіх грошової реформи може забезпечити тільки комплексний підхід, що пов'язує динаміку цін, заробітної плати, процентної ставки, бюджету й дефіциту зовнішньої торгівлі.

Володимир ЧЕРНЯК,
доктор економічних наук, професор.

Репліка

ГРИВНЯ ЯК ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ-2

Ще не маючи гривні, ми вже звиклися з нею. І якщо дійде справа до грошової реформи, то, мабуть, у багатьох виникне запитання: що на що міняти? Чи то карбованці на гривні, чи то гривні на карбованці?

Тим, у кого немає ані карбованців, ані гривень, на це запитання повинна відповісти держава. І ця відповідь має принаймні вміщувати в себе погашення боргу із заробітної плати у розмірі 200—300 трильйонів карбованців, котрі й мають бути обміняні, наприклад, на кілька мільярдів гривень.

Заборгованість із заробітної плати і платіжна криза взагалі (див. «ГУ», 1996, № 25 і № 65) унаочнюють кризовий стан економіки і складність проблеми запровадження гривні, про що йдеться щонайменше з тих пір, як карбованець (купон) де-факто став українською грошовою одиницею (з 1 липня 1992 року). Нагадаємо деякі висловлювання щодо цього.

Л. Кравчук: В якийсь час, це може бути жовтень, листопад, грудень, купон візьме на себе весь удар від того, що може статися з грішми. І тоді почнемо вводити гривню. Ми не можемо сказати, що в п'ятницю такого-то грудня повністю перейдемо на гривню. Вводитимемо її поступово («ГУ», 20 серпня 1992 р.).

Л. Кучма: Гривня має бути впроваджена вже цього року («Урядовий кур'єр», 10 липня 1993 р.).

В. Ющенко (13 грудня 1993 року): Щодо грошової реформи, то вона буде у четвер. Але в який четвер, я скажу згодом (УТ-1).

В. Ющенко (6 листопада 1994 року): Гривню впровадимо в четвер (УТ-1, «Післямова»).

В. Ющенко (5 травня 1995 року): Ми впритул підійшли до проведення грошової реформи (ТЕТ-А-ТЕТ, СИТ-30).

Л. Кучма: Гривню буде введено не пізніше жовтня цього року («ГУ», 28 липня 1995 р.).

Л. Кучма: Грошову реформу, найпевніше, буде перенесено на 1996 рік («ГУ», 22 вересня 1995 р.).

Те, що гривню буде впроваджено нинішнього року, Президент України підтвердив нещодавно під час перебування у Житомирській області. Він сказав також, що в цьому році буде вирішено проблему погашення заборгованості заробітної плати. Для цього, за словами Президента, можна запропонувати переказати несплачену заробітну плату «на книжки під якийсь відсоток» (УТ-1, 14 червня 1996 року).

Отже, грошовій реформі мають передувати заходи з подолання платіжної кризи. А одним із ймовірних шляхів розв'язання проблеми неплатежів названо перетворення заборгованості заробітної плати, тобто прихованого дефіциту бюджету, на внутрішній державний борг.

Зауважимо, що ця процедура не визначена законодавством України. Крім того, проблема формування внутрішнього державного боргу України залишається поки що у ранзі нерозв'язаних. Свіжий тому приклад — обговорення проекту Бюджетної резолюції на 1997 рік. Суто технічно розрахунок держави зі своїми громадянами можна уявити собі, як відкриття строкових банківських «заробітних рахунків» або як видачу «заробітних сертифікатів» на кшталт компенсаційних.

Сергій РОЖКОВ.

Народ гуде...

(Початок на 1-й стор.).

Тож очевидно, що «стабільність» триватиме лише за умови, коли заборгованість по зарплаті буде переведено на особові рахунки громадян під якийсь відсоток, а такі плани сьогодні є. Та чи погодяться з цим шахтарі, котрі вже сьогодні перекрили дороги, або вчителі, котрі через місяць повертатимуться із часто неоплачуваних відпусток? Одне слово, позитивних і негативних моментів можна нарахувати дуже багато, але врешті-решт колись таки потрібно наважитися на проведення грошової реформи, бо поки що наша країна лідер хіба що за кількістю проведених міжнародних конференцій з цієї теми. А подальше затягування з грошовою реформою лише погіршує життя людей. Чого вартий лише такий аспект, як захист заощаджень населення: банківська система поки що ненадійна, а ситуація на фінансовому ринку непередбачувана, ринок цінних паперів фактично відсутній, тож чи не єдиний цінний папір на сьогодні, у який народ вкладає гроші, є долар. Не будемо зараз говорити про безліч негативних аспектів, які боляче позначаються на економіці України, а скажемо лише, що сьогодні навіть вкладання грошей в долар не може зберегти заощадження населення від знецінення. За деякими підрахунками, протягом останніх двох років купівельна спроможність долара впала більш як утричі. Але зберігати заощадження в карбованцях ще гірше, оскільки ця грошова одиниця постійно нагадує про свою тимчасовість. До того невідомо, який буде механізм обміну карбованців на гривню. Тож будемо сподіватися, що нинішнього року (як і пообіцяв нещодавно Леонід Кучма) гривню таки буде введено. Чи, може, проведемо чергову конференцію і знову теоретизуватимемо, коли краще вводити її: після стабілізації економіки, чи навпаки, саме введення гривні має сприяти цьому?

Сергій ЛАВРЕНЮК.

З миру по нитці. Багатому на «Мерседес»

З пошти

***ТАКИЙ** уже ми народ. Нас відверто обманюють, а ми все одно віримо в солодкі обіцянки. І чим улесливіші слова, тим легше потрапляємо до пастки. Коли ще була всеСНДівська відома історія з МММ, але наших людей вона нічого не навчила. І коли повиникали різні трасти—інвести в Україні, люди довірливо понесли їм свої гроші. Нині скрушно чухають потилицю: кому повірили? А держава залишилась осторонь...*

НАСЛІДИЛИ І ВТЕКЛИ

Кілька років тому я купив шістдесят чотири акції товариства «Слід». Але воно пропало і де нині його знайти — не знаю. Двічі був у Києві, думав, натраплю на «Слід», але за тими адресами, що мені давали, його не було. Я пенсіонер, дуже стара людина, і шукати їх просто фізично вже не можу. Оголошення про його банкрутство теж не бачив. Прошу, може хто знає, де воно нині є і як себе почуває, то повідомте мені.

Відгукнися, «Слід»!

Петро ГУЗЬ.

Гамарня Малинського району Житомирської області.

ВОЛОХАТІ РУКИ «ДОПОМОГИ»

Якщо хтось у когось щось вкраде, то ним займається міліція. А у нас, старих людей, украли не тільки гроші, а й віру у нашу молоду державу, і ніхто не хоче притягти до відповідальності тих злодіїв, які діяли на законних підставах, користуючись довірою незаможних людей. Ось і в Рівному повідкривали різні трасти — «Слід», «Селенг», пограбували людей і швиденько змилися. Невже їм усе так і минеться, невже на них не звернуть увагу правоохоронні органи? Ми все життя гірко працювали, а нині живемо впроголодь. Трастам повірили, думали, що вони справді подали нам руку допомоги. А руки ті — волохаті, нечесні...

ТУРІНЧИК, ТИМОШУК, ПІНЧЕНКО
і ще одинадцять підписів.

Рівне.

АГЕНТСТВО-НЕВИДИМКА

Я був клієнтом страхового акціонерного товариства «Поліс» у нашому місті. Гроші вклав у липні на рік, а недавно вирішив перевірити, що там з моїми заощадженнями. Прийшов туди, де розміщалося товариство, а його вже там немає — зникло. І мої агенти теж зникли. Дорого мені обійшлася їх візитка, котру залишили на недобру пам'ять про себе... Не думаю, що за її даними можна десь знайти «Поліс».

Станіслав УСЕНКО.

Горлівка.

З 20 липня Національні телебачення і радіо України розпочинають трансляцію літніх Олімпійських ігор з Атланти, у яких вперше бере участь національна олімпійська збірна України.

Щоденно з допомогою першого та другого каналів Українського телебачення у найкращий час протягом 11—12 годин ви будете учасниками захоплюючих спортивних змагань. Ексклюзивне право на розміщення реклами під час трансляції по телебаченню Олімпійських ігор надано Агентству «Телерадіореклама» Держтелерадіо України.

Телефони для розміщення реклами на телебаченні і радіо: 220-91-29, 228-12-14, 220-45-55.

Агентство «Телерадіореклама»
Ваша реклама під час трансляції Олімпійських ігор.

ДИЛЕР В СТРАНАХ БАЛТИИ, БЕЛОРУСИИ, УКРАИНЕ И МОЛДОВЕ

ОФИЦИАЛЬНЫЙ ДИЛЕР GoldStar В ЛИТВЕ

Торговый центр *Jan & Co*
Офис: Ерфурто 30, Вильнюс 2043, Литовская Республика
Факс.: (8-0122) 45 41 76, 26 94 53
Тел.: (8-0122) 26 85 12, 26 86 27, 26 85 70

ОПТОВАЯ ПОСТАВКА ТЕЛЕ, АУДИО И ВИДЕО ТЕХНИКИ
ПО САМЫМ НИЗКИМ ЦЕНАМ В РЕГИОНЕ, ПРЯМО ОТ ПРОИЗВОДИТЕЛЯ
МИНИМАЛЬНАЯ ПАРТИЯ · 20 000 USD

Предприятие «Днепрторгкомцентр» реализует со склада в Днепропетровске

АВТОШИНЫ

для грузового, легкового и с/х транспорта.
Тел.: (0562) 78-69-07, 78-69-06.
Тел./факс (0562) 78-46-93.

Арбитражный суд Кировоградской области (316050, г. Кировоград, ул. Луначарского, 29) возбудил дело № 249/3 о банкротстве Общества с ограниченной ответственностью «БОНУС» (316050, г. Кировоград, ул. Луначарского, 40, ул. Тульская, 41, р/счет № 3467311 в Кировоградской ОД УСБ, МФО 323293).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение одного месяца со дня опубликования этого объявления.

Інформація про випуск акцій

акціонерного товариства «Компанія по інвестиціям та торгівлі»

*** Фірмове найменування майбутнього акціонерного товариства**

Відкрите акціонерне товариство «Компанія по інвестиціям та торгівлі» створюється шляхом реорганізації малого підприємства «Комінторг» (Україна, м. Київ, вул. Московська, 3; р/рахунок № 1468551 в Укрінбанку, м. Київ, МФО 300142), зареєстрованого рішенням виконкому Печерської районної Ради народних депутатів № 874 від 12.08.1991 р., стає правонаступником малого підприємства «Комінторг», приймає майнові та немайнові права і відповідає за зобов'язаннями останнього.

*** Предмет та цілі діяльності**

Предмет діяльності акціонерного товариства становить виробництво або участь у виробництві товарів та послуг у різних галузях промисловості, сільського господарства, транспорту, будівництва, надання посередницьких та інших послуг юридичним та фізичним особам відповідно до діяльності, передбаченої статутом та чинним законодавством.

* Дата проведення установчих зборів:

Установчі збори планувано провести 17 вересня 1996 р. за адресою:

м. Київ-23, вул. Мечникова, 10/2, кв.80, у приміщенні правління акціонерного товариства.

* Розмір передбачуваного статутного фонду:

14,7 млрд. крб., розподілених на 14 700 акцій номінальною вартістю 1 млн. крб./акцію.

* Склад майна, що вноситься засновниками в натуральній формі:

МП «Комінторг» вкладає майно: оргтехніку, меблі, нематеріальні активи, залишки товару за балансовою вартістю на загальну суму 3,5 млрд. крб.

БУРАК Юрій Геннадійович: офісне обладнання на суму 100 млн. крб.

ЗІВА Андрій Олександрович: оргтехніка на суму 300 млн. крб.

*** Найменування банківської установи та номер розрахункового рахунку, на який мають бути внесені початкові внески:**

Купівля акцій здійснюється: переказуванням карбованців на р/рахунок 1468551 в Укрінбанку, м. Київ, МФО 300142, код ЗКПО 13695245; одержувач — МП **«Комінторг»:**

переказування валюти на в/р 418007318 в Укрінбанку, м. Київ, МФО 300142;

внесення готівки для зарахування на р/рахунок.

*** Дані про емісію цінних паперів**

Плановано випустити 14700 акцій номіналом 1 млн. крб. за акцію.

*** Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів:**

Протокол установчих зборів № 1 від 23/05/1996 р.

*** Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії:**

Вкладання коштів у придбання прав власності на господарсько-виробничі об'єкти спроможні принести доход від реалізації запланованих проектів.

— *** Обсяг емісії, що планується; вид і категорія цінних паперів.** Плановано випустити 14700 простих акцій номіналом 1 млн. крб. за акцію, з них іменних: 10 300 шт. на суму 10,3 млрд. крб. та на пред'явника; 4400 шт. на суму 4,4 млрд. крб.

*** Число серій і порядкові номери; двома серіями:**

АІ—01 та АП—01 де АІ — акції іменні та АП — акції на пред'явника, 01 — номер емісії, порядкові номери: 00001—14700.

*** Місце, день початку і припинення продажу:**

м. Київ, вул. Мечникова, 10/2, кв.80. Тел./факс.: (044) 225-56-35. Строк: початок — 29 липня 1996 р., припинення — 26 серпня 1996 р.

*** Інформація про можливі привілеї власників цінних паперів:** не передбачено.

*** Запланований курс:** 755 000 крб./акцію.

*** Найменування торговця цінними паперами:** не має

*** Дії, що провадяться в разі перевищення рівня передплати.**

Провадиться відбір покупців, виходячи з принципу: задовольняється насамперед передплата кількості акцій на повну суму засновників за номінальною вартістю акцій, дозволяється перерозподіл акцій за номінальною вартістю між засновниками; далі задовольняються покупці за строками передплати і максимальною сумою передплати за курсом, визначеним по закінченні строку передплати з урахуванням усіх сум передплат.

Датою передплати вважається, під час передплати рахунок дату зарахування банком позначено у виписці, дату позначено у прибутковому ордері.

*** У разі витягу, під час передплати однакових сум, передплати, що припадають на одну дату, перевагу віддають покупцям, які сплатили іноземною валютою, готівкою;**

*** Або недосягнення рівня передплати:**

Кожному покупцеві, що передплатив вартість акцій, відшкодовується сума передплати в повному розмірі не пізніше 20-денного строку з дати проведення установчих зборів. Всі організаційні витрати пов'язані з діяльністю реєстрації, відносять на рахунок засновників.

*** Виплати процентів, адреси місць виплати доход в:**

Провадяться за адресою: м. Київ, правління ВАТ «Комінторг», вул. Мечнікова, 10/2, кв.80. Тел./факс.: (044) 225-56-35.

*** Випуск акцій**

Випуск акцій здійснюється в безпаперовій формі (як записи в електронних базах даних).

*** Аудиторська фірма:** аудиторська фірма «Регіон», ліцензія № 001289 від 17 січня 1996 р., сертифікат № 000580 від 25.01.1996 р., код ЗКПО 23159186.

*** Характеристика засновника емітента — МП «Комінторг»**

МП «Комінторг» за 1995 рік мало такі фінансові показники:

валовий доход від реалізації товарів, робіт, послуг 2647,7 млн. крб.;

доходи від позареалізаційних операцій 522,9 млн. крб.;

балансовий прибуток 191,3 млн. крб.

чисельність службовців 10 працівників.

Директор — БУРАК Юрій Геннадійович, освіта вища — економіст, 17 років виробничого стажу.

Головний бухгалтер — СТЕЛЬМАХ Ігор Миколайович, 1974 року народження, освіта вища фінансова: магістр економічних наук. У 1996 році закінчив Київський державний економічний університет, загальний стаж роботи за фахом — 3 роки.

Опис ділової активності: виробництва та виробничої бази немає.

Науково-виробничі розробки — участі не брали. Фінансово-інвестиційна діяльність допоміжного характеру, а саме: придбання за власні та залучені кошти товарів шляхом поставки сировини або комплектувальних, необхідних та вигідних для виробництва з подальшою їх реалізацією.

Директор МП «Комінторг»
Ю. Г. БУРАК.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦЕНТР ПРАВНИЧИХ СТУДІЙ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВНИЧОЇ ФУНДАЦІЇ
при Національному університеті ім. Тараса Шевченка

оголошує набір

слухачів для отримання ступеня магістра права Національного університету імені Тараса Шевченка

на базі вищої юридичної освіти

Денна форма навчання — 1 рік
Спеціальність:
конституційне і муніципальне право,
право Європейського Союзу,
комерційне право

На базі вищої неюридичної освіти

Денна форма навчання — 3 роки
Спеціальність:
конституційне і муніципальне право,
право Європейського союзу,
комерційне право.

Прийом документів
з 2 липня до 15 вересня 1996 р.

Початок занять
1 жовтня 1996 р.
Навчання платне.

Наша адреса:
254119, Київ, вул. Мельникова, 36/1, Інститут міжнародних відносин, ауд. 435.
Тел. 211-44-52, 244-69-01.

Арбитражный суд Одесской области возбудил по заявлению ГНИ Жовтневого района Одессы дела о признании банкротами:

29.04.96г., № 5/80-НПФ «Кандагар», Одесса, ул. Кирова, 45, р/сч 6609333 в Жовтневом отделении УСБ Одессы, МФО 328038;

29.04.96г., № 5/77 000-«Юникорн», Одесса, ул. Чичерина, 56, кв.1, р/сч 8467060 в КБ «Порто-Франко», МФО 328180;

29.04.96г., № 5/79 ПКФ МП «Метросервис», Одесса, Воронцовский пер., 9, р/с № 468503 в КБ «Порто-Франко», МФО 328027;

29.04.96г., № 5/81 СП ООО «Гамбург», Одесса, ул. Пушкинская, 55, р/сч № 005467367;

29.04.96г., № 5/78 МЧП «Верика», Одесса, ул. Чичерина, 14, р/сч № 146814 в АКБ «Норд-Банк» Одессы;

12.04.96г., № 6/78Б ООО ПКФ «Коралл», Одесса, ул. Пушкинская, 32, р/сч № 468185 в Жовтневом отделении УСБ Одессы, МФО 0328038.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должнику в месячный срок с момента публикации по адресу: 270032, Одесса, пр. Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

Арбітражний суд Черкаської області (м. Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 619/8 про банкрутство приватного підприємства «Підкова».

Адреса боржника: 258560, м. Шпола, Черкаської області, вул. Петровського, 8, кв. 1, розрахунковий рахунок № 000644908 в Шполянському відділенні АК АПБ «Україна», МФО 354284.

Арбитражный суд Херсонской области (325000, г. Херсон, пр. Ушакова, 47) возбудил дело № 11/4-б о банкротстве внешнеторговой фирмы «Херсон-Укримпекс» (г. Херсон, ул. 21 Января, 37, р/с 489102 в Херсонском региональном управлении Укрпро-

СП «Укрэстипак» ликвидируется, претензии предъявляются в течение двух месяцев по адресу: Киев-025, а/я 437.

Арбитражный суд Одесской области 27.05.96 г. возбудил дело № 6/74-Б по заявлению Акционерного коммерческого Агропромбанка «Украина» о признании банкротом арендного коммерческого предприятия «Агродар», расположенного по адресу г. Одесса, пер. Некрасова, 1, расчетный счет № 567503 в Приморском отделении АК АПБ «Украина», МФО 328146.

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями в месячный срок с момента публикации объявления по адресу: 270032, г. Одесса, проспект Шевченко, 4, Арбитражный суд Одесской области.

У номер

● *Одеса*

Спіткнулися об... постанову

З восьми кандидатів у народні депутати України по морському виборчому округу № 307 (замість вибулого), що були зареєстровані окружною виборчою комісією, залишилося п'ять. Троє, зваживши на прийняту Верховною Радою постанову про недопустимість сумісництва роботи в парламенті з роботою у виконавчих структурах, зняли свої кандидатури. Це — міністр транспорту України І. Данькевич, голова Іллічівської міськради і виконкому Б. Хмельнюк, генеральний директор АТ «Антарктика» В. Кравченко.

11 ЛИПНЯ — ВСЕСВІТНІЙ ДЕНЬ ПЕРЕПИСУ НАСЕЛЕННЯ

Портрет населення — перепис

Перші в історії України суцільні опитування її мешканців відбулися наприкінці минулого століття: 1897 р. — у складі Російської імперії, 1900 — в Австро-Угорщині. Вони довели, що від Донбасу та Слобожанщини до Закарпаття і від Північного Причорномор'я до Сіверщини та Полісся — земля великого українського народу.

Всеросійський загальний перепис, проведений майже 100 років тому, з'ясував «розподіл населення за рідною мовою». Якщо раніш в офіційній статистиці термін «русские» поглинав як росіян, так і українців та білорусів, то 1897 р. вперше у державних документах білоруську, «великоруську» і «малоруську» мови було виокремлено. Тож з'ясувалося, що українці мали абсолютну більшість (72%) серед усіх 23 з половиною мільйонів населення Волинської, Катеринославської, Київської, Подільської, Полтавської, Таврійської, Херсонської та Чернігівської губерній. У перспективі — перший перепис населення незалежної України, що, крім усього іншого, дозволить зіставити новітні цифри з показниками 100-річної давнини.

Гідною втіхою у переході до третьої тисячі років цього літочислення міг би стати перепис наявного населення Землі в якомога більшому обмірі — всесвітньому, міжконтинентальному чи міжнародному — у тих державах, що забажають його розгорнути. Залишаються сподівання, що, виступивши з відповідною ініціативою в ООН, ЮНЕСКО та інших авторитетних організаціях (фондах), Україна матиме підтримку (можливо, й матеріальну) у корисній їй та світовому співтовариству справі.

Павло УСЕНКО,
старший науковий працівник Інституту історії України НАНУ.

Вітчизняний стиль

Гроші ростуть... у лісі

ПОБУТУЄ такий вислів: хто має ліс — той має гроші. Одне з найбільших у державному лісогосподарському об'єднанні «Волиньліс» — Камінь-Каширський держлісгосп — щороку заготовляє 50 і більше тисяч кубічних метрів деревини. Приміром, для шахтарів відвантажують щороку 12 тисяч кубічних метрів дерев'яного кріплення. Нині колектив держлісгоспу може виконати будь-яке замовлення на виріб з дерева. Але замовлень надходить дедалі менше, адже в людей нема грошей. Та, незважаючи на таку фінансову скруту, колектив держлісгоспу не просто працює стабільно, а й щороку нарощує свої виробничі потужності. Як їм це вдається?

— Природа щедро наділила наші ліси дикорослою сировиною, яку ми за останніх два-три роки по-

чали інтенсивно використовувати, — розповідає директор Камінь-Каширського держлісгоспу Василь Демарецький. — На нашій території — 20 озер, великі плантації журавлини, чорноплідної горобини. Чорничник займає 35 тисяч гектарів. То щорічно заготовляємо 45—50 тонн цінних ягід. На п'ятигектарній площі вирощуємо журавлину, якої торік з кожного гектара одержали по 10 тонн. Деякі іноземні фірми ведуть з нами переговори щодо вигідного продажу лісових ягід. Проте ми хочемо, щоб продукцію з лісових ягід споживали, передовсім, у нас. Саме вони містять велику кількість органічних кислот, вітамінів, цукрів, мінеральних та інших цінних та ароматичних речовин, які мають велике значення для здоров'я людини.

Збирання і переробляння ягід в держлісгоспі поставили на промислову основу. У консервному цеху виробляють більш як тридцять найменувань різних консервів з дикорослої сировини. Сім видів напоїв тільки з березового соку, а ще напої з кропиви, шипшини, звіробою, м'яти, липового цвіту... Сім видів солодкої продукції з журавлини, дев'ять — з чорниці. Тут працює чи не єдина в Україні технологічна лінія з виробництва журавлини в цукровій пудрі. У сусідній Білорусі закупили спеціальну сушильну камеру для сушки грибів та лісових ягід. За старим поліським методом сушимо ягоди чорниці, які довго зберігаються, не втрачають смакових якостей. Тож, забезпечені люди і роботою, і заробітком. У держлісгоспі за останні кілька років не було скорочено жодного працівника.

Як сказав Василь Павлович, у цьому році велику увагу приділяють виробництву сиропів із журавлини, чорниць і горобини. У продаж надійдуть натуральні соки з лісових

ягід. Прибутковими є і гриби, яких заготовляють 50—55 тонн щорічно. Саме у грибах є чимало необхідних для життя людини амінокислот, яких немає в звичайних продуктах харчування.

Ось так вміло послуговуються щедротами природи лісівники Камінь-Каширського держлісгоспу. Власне, це єдиний виробничий колектив Камінь-Каширська, який не скаржиться на економічні негаразди і за рахунок якого поповнює бюджет району.

Богдан БЕРЕКЕТА.
Волинська область.

Конверсія

Повернулися до давно знайомого — трактора

Лише недавно, кажуть, у нас схопилися за голови, несподівано з'ясувавши, що в Україні немає державної програми конверсії колишнього військово-промислового комплексу.

Наче це не було ясно досі, коли потужні й унікальні підприємства одне за одним занепадали і гинули?!

Скажімо, Дніпровський машзавод у Дніпропетровську виготовляв радіоелектронні системи протиракетного захисту, яким не було рівних і в Америці. Та нині підприємство, по суті, закрилося на невизначений час. Або відомий на весь світ «Південмаш», що випускав найкращі у світі ракетоносії. Тепер західні країни «здихалися» і цього серйозного конкурента.

Як відомо, свого часу «Південмаш» складав колісні трактори ПМЗ-6. І зовсім непогані, якщо їх охоче купували не лише колишні країни соцтабору, Південної Америки та Африки, а й американці, французи, австралійці.

І допоки в Україні гробиться перспективне вітчизняне виробництво, допоки ми ладні сповна віддавати перевагу зарубіжній сільгосптехниці, південмашівці зі своїми колісними тракторами знову впевнено виходять на ринок країн Близького Сходу. Ще раніше налагоджено співробітництво з агросервісною фірмою в Бангладеш та індійською компанією «Хайран трактор», а нещодавно в Олександрії створено спільне українсько-єгипетське підприємство з випуску колісних тракторів. Зрозуміло, що це було б неможливе, якби техніка дніпропетровців не витримувала конкуренції провідних світових виробників аналогічних тракторів.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.
Дніпропетровськ.

Приємні новини

Не святі горшки ліплять

На південному сході України в Просяному невдовзі відкриється виробництво каоліну. Вітчизняне міністерство видобувної промисловості та американська корпорація «Енгельгард» у Нью-Джерсі оголосили про створення спільного підприємства.

Новонароджене СП видобуватиме на території нашої країни цей рідкісний тип глини, оброблятиме його та, застосовуючи нові технології, підвищуватиме якість паперу, гуми, пластику, будівельних матеріалів, у виробництві яких застосовується каолін.

«Дніпро-Каолін» — провідне українське підприємство з видобутку та виробництва спеціальних мінеральних продуктів спільно з «Енгельгард Корпорейшн» проводить експертизу та аналіз технології виробництва каоліну та маркетинг "глиняного" ринку.

—З відкриттям спільного підприємства ми сподіваємося піднести конкурентоспроможність українського каоліну і зміцнити взаємовигідне співробітництво між Україною та США в цій галузі. А головне, компанія створить 200 додаткових робочих місць для наших співвітчизників, – заявив голова Української корпорації будівельних матеріалів Ігор Золотарьов.

Ольга ВІТЕР.
Дніпропетровська область.

Буває, що й цех виручає

Херсонський м'ясокомбінат почав отримувати прибутки, але тільки з одного цеху, який спеціалізується на виготовленні шкіряного одягу. Тут з власної сировини шиють куртки та пальто, а також хутряні дублянки. Цех щомісяця дає прибутку один мільярд карбованців. Проте від переробляння м'яса на ковбаси комбінат, навпаки, неабияк потерпає.

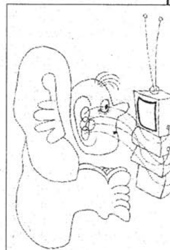
М'ясопереробні підприємства Херсонщини шукають можливість вигідно використати шкури й кістки. Приміром, відправляють на вичинювання шкури аж до турецького міста Ізміра. Вони віддають партнерам 49 відсотків сировини, зате клопотів менше, адже для переробки потрібне спеціальне обладнання, очисні споруди та хімікати.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Три в одному

Переносну стереофонічну магнітолу, створену у співдружності з японською фірмою «Танашин», почало випускати світловодське ВО «Олімп». Складається вона з телевізора, плейєра і радіоприймача. Новинка відразу зацікавила не лише вітчизняних, а й зарубіжних покупців, надходять замовлення на її придбання.

Микола ВОЛОК.
Кіровоградська область.

Малюнок **Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.**

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 219079.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311126.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.